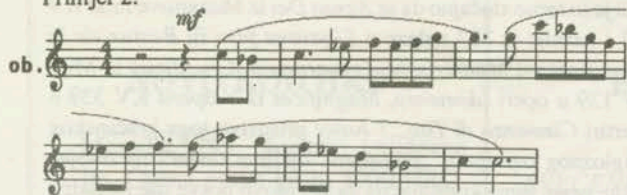

Primjer 2:

Zaključni „Oče naš“ pokazuje dosta sličnosti s uvodnim dijelom oratorija. Na ovom mjestu ritmizirani udarci zvona i timpana otkrivaju svoja akustička svojstva, kroz amplitudu sekunde koja se izmjenjuje oko središnjeg tona. Ovaj ustaljeni pokret prihvaća zbor i to postupnim uvođenjem vokalnih dionica u pravilnom poretku od najnižih do najviših glasova. Kod toga se javlja tek blagi nagovještaj fugata, koji nakon smirenja u kadenci prerasta u homofoni izričaj s naglašenijim isticanjem ritmičkih posebnosti, stvorenih postupkom variranja. Tek nakon drugotrajnih aklamacija i priziva „Oče naš“, slijedi solističko izdvajanje tenora iz okružja zbornog sastava, koje na trenutak dostiže snagu uzbudljivog kličtaja. Orkestar u svemu ovome sudjeluje kao nositelj svih raspoloženja i uzbuđenja, fin u nijansama, krajnje ekonomičan i učinkovit na mjestima pojačane ekspresivnosti. Dajući naznake svoje osobne bliskosti s kontrapunktskim postupcima u ranijim staccima, Marović je zapravo ostavio klasičnu fugu za zaključak ovoga oratorija. Time je osnažio njeno značenje. Duhovito sročenu fluidnu temu, on izvija u širokom luku kroz dvokratno ponavljanje „Amen“, ali na različito postavljenoj melizmatškoj osnovici. Ova tema buja u razigranosti pjevačkih linija i naravnoj svezi s dobro raspoređenim instrumentalnim dionicama, koje se postupno zgušnjavaju kroz asocijativne raščlambe djelića osnovne tematike i zaključuju u treperavoj smirenosti.

Općenito uzevši *Staro groblje* zahtijeva isti izvođački aparat kakav je postojao kod *Šimuna Cirenca*. Zanimljivo je zbog toga istaknuti kako su se u posljednjem slučaju okupile iste snage. Naime, u solističkoj podjeli sudjelovali su krajnje disponirana Ivanka Boljkovac (gospođa) i Janez Lotrič (pjesnik). Sudeći po ranijim iskustvima oni su se i ovaj put dokazali kao duhovito izražajni i krajnje odani reprezenti Marovićeve stvaralaštva, koji uistinu mogu ponijeti autentičnošću svoje umjetničke vokacije. Zapaženo mjesto ove vokalno-scenske produkcije pripada orkestru HNK-a. Bilo je u sviranju ansambla dosta suglasja i preciznosti.

Postala je praksa da se složeniji glazbeni projekti „Splitskog ljeta“ ponude redatelju Petru Selemu i dirigentu Nikši Barezi. Ovaj umjetnički par je do sada redovito nalazio prava rješenja za postavljena djela. Općenito uzevši, oratorijski kompleks zbog svoje statičnosti trebalo je oživjeti na sceni. Tom složenom zahtjevu Selem je odgovorio načinom koji može pobuditi osjetljivost i najprosječnijega gledatelja. On je, lišavajući se bilo kakvih ekstrema, uspio scenski artikulirati harmoniju stihova i glazbe i pokrenuti mnoštvo, sjene pokojnika otjeranih s mjesta koja im pripadaju. Uz to je u završnici i opći problem dobra i zla s razine zemaljske svakodnevice uspješno prenio na svemirske relacije. Bareza se potvrdio kao duhovni pokretač svih glazbenih zbivanja. Lakoćom i sugestivnošću svojih kretnji, motivirao je do granica pune uzbuđenosti sve sudionike ove izvedbe, te je zajedničkim radom uspio pridobiti povjerenje cjelokupnog auditorijuma.

Milenko GRGIĆ

VIJESTI IZ INOZEMSTVA

GLAZBENI DOGAĐAJI U SVIJETU

Polovicom srpnja 1993. g. u nadbiskupiji Minsk-Mohilew bio je prvi (poslije 1917.) festival kršćanske glazbe u Bjelorusiji. Na priredbi koja bi u buduću trebala biti upriličena svake godine izmjenjivali su se zborovi, orkestar i solisti iz baltičkih republika: Estonije (Estlanda), Letonije (Letland), Litve, Poljske, Bjelorusije, Njemačke i Ukrajine.

Za otvorenje festivala na kome su sudjelovali i pravoslavni ansambli, apostolski administrator nadbiskup Kazimierz Swiatek otkrio je kip Majke Božje Fatimske u obnovljenoj gradskoj katedrali.

Od 27. do 30. ožujka 1994. započinje III. međunarodni natječaj zborova „Riva del Garda“. Mogu sudjelovati mješoviti zborovi, ženski, mladenački zborovi i to bez obveznih zbornih djela. Mogu biti madrigali, crkvena i folklorna glazba. Poblje informacije: *Internationaler Chorwettbewerb*, Postfach 1255, D-6301 Pohlheim. Tel. (049) 6403/61482.

M. MARTINJAK

PRIKAZI

o. Kamilo Kolb

AVE MARIA

Priredili mr. Marija Riman i Petar Antun Kinderić Tiskara Rijeka, Franjevački samostan Trsat Rijeka, 1993.

Riječki glazbeno-istraživački dvojac – mr. Marija Riman i Petar Antun Kinderić – predstavlja našoj javnosti svoju treću zbirku u seriji *Nova et vetera*. Ovaj je svezak posvećen skladbama o. Kamila Kolba (1887.-1965.), dosada nikako nepoznatog, ali ipak nedovoljno poznatog skladatelja. Kao što je iz naslova vidljivo, tu su sadržane skladbe na tekst *Ave Maria*, ali i one na hrvatsku verziju toga teksta (*Zdravo Marijo*). Upravo ta dvostrukost uvjetuje podjelu objavljenih skladbi na dva dijela: sedam skladbi na hrvatski i osam na latinski tekst. Tekstovi su dijelom skladani u potpunosti, a dijelom su skraćeni, tj. bez odlomka koji počinje riječima *Sancta Maria, Sveta Marijo*. Izvodilački sastavi su različiti: skladbe su napisane za jednog ili više solista uz orgulje, za ženski i muški zbor a cappella i uz orgulje itd.

Muzikološki dio zbirke sadrži *Proslav, Životopis, Ave Maria u djelima skladatelja, Prikaz skladbi Kamila Kolba*, objašnjenje o Kolbovu postupku s tekstem (taj dio je opravdano nazvan